

A Fővárosi Ítéltábla felperes neve (**felperes címe.**, **felperesi képviselő**) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek,
a **alperesi képviselő** által képviselt **alperes neve (alperes címe)** alperes ellen,
- kártérítés megfizetése iránt - indított perében
amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében képviselő jogtanácsos által képviselt **alperesi beavatkozó (alperesi beavatkozó címe)** beavatkozott,
a Fővárosi Törvényszék 2018. január 30. napján kelt 3.G.42.360/2017/17. számú ítélete ellen a felperes részéről 19. sorszám alatt benyújtott és 24. sorszám alatt kiegészített fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, fizessen meg az alperes részére 15 napon belül 200.000 (Kétszázezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget;
a beavatkozó részére 15 napon belül fizessen meg 100.000 (Százezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 4.000.000 forint + áfa, az alperesi beavatkozónak 3.500.000 forint perköltséget. Ítéletét azzal indokolta, hogy az alperes volt a **adós társaság** felszámolója, aki a felszámolás során értékesítette az adós társaság ingatlanait, az ingatlanok 1.360.274.430 forint vételára után pedig 598.280.000 forint áfa fizetési kötelezettség keletkezett.

A felszámolónak el kellett számolni az ingatlanon zálogjoggal bíró hitelező felé a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 49/D. § alapján és vita keletkezett közöttük abban a kérdésben, hogy a felszámoló áfa nélkül köteles megfizetni a vételárat a jelzálogjogosult hitelezőnek és az áfát a felszámoló köteles megfizetni az adóhatóság felé, vagy

pedig a teljes vételárat meg kell fizetni az jelzálogjogosult hitelezőnek, aki az áfát befizeti. A felszámoló alperes az áfa összegét a vita elbírálásáig a 1. Banknál vezetett számlán tartotta. Azonban a 1. Bank felszámolás alá került és a felszámoló által elkülönítetten kezelt összeget a 1. Bank felszámolója felszámolási vagyoni hiányában nem tudta kifizetni az alperes részére, ezért az alperes ezt az áfa összeget nem tudta befizetni a felperesnek.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 594.720.000 forint kártérítés, annak kamatai és a perköltség megfizetésére a Ptk. 6:519. § (1) bekezdése alapján.

Az alperes pernyertessége mellett beavatkozott a perbe az alperes felelősségbiztosítója.

Mivel a bíróság a keresetet elutasította okozati összefüggés hiányában, a felperest kötelezte perköltség viselésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdés c) pontja alapján állapította meg és a (6) bekezdés alapján mérsékelte a tárgyalások számára és a bizonyítási eljárás minimális voltára tekintettel.

Az ítélet perköltségi rendelkezése ellen a felperes élt fellebbezéssel és kérte az alperes részére megítélt perköltséget 1.750.000 forint, a beavatkozó részére megítélt perköltséget 300.000 forint összegre mérsékelni. Úgy vélte az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség még annak mérséklését követően is túlzott összegben lett meghatározva az elvégzett ügyvédi és jogtanácsosi munkához képest. Elismerte, hogy a jogi képviselési díj meghatározásának kiindulási alapja a pertárgyérték nagysága, de szerinte a kifejtett ügyvédi tevékenység idő- és munkaigényességére is figyelemmel kell lenni. Hangsúlyozta, hogy az alperes mindösszesen kétféle beadványt terjesztett elő és három tárgyaláson vett részt, amelyeken minimális volt a bizonyítási eljárás; a beavatkozó csupán egy beadványt készített, melyben az alperes jogi képviselője által előadottakhoz csatlakozott, illetve megismételte az abban foglaltakat, új tény, körülményt a beavatkozó nem adott elő és mindösszesen két tárgyaláson vett részt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú ítélet már bírói mérlegeléssel állapította meg a csökkentett mértékű perköltséget és az elsőfokú bíróság e körben indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett.

Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség mértékét kevesebb, mint a jogszabály szerint kiszámítható összeg felében, 49%-ban határozta meg. A felperes által kért további csökkentés eredményeként a fenti összeghez képest csupán 16,9% lenne a javára megítélt perköltség.

Hangsúlyozta, hogy a felperes olyan hatalmas mértékű kártérítés iránti igényt terjesztett elő az alperessel szemben, amely teljes egészében tönkre tette volna az alperest, az alperes léte volt a tét a perben.

Előadta, hogy a perre való felkészülés során fokozott gondossággal járt el a jogi képviselő. Valóban csak két beadványt készített, azonban az egyik tizenöt, a másik hat oldal terjedelmű volt és a beadványokban részletesen foglalkozott a tényállás elemeivel; a perhez kapcsolódó joggyakorlattal, a beadványához becsatolta a bírósági határozatokat is, melyek jelentőséggel bírtak az ügy megítélése során. Ezt megelőzően nélkülözhetetlen volt a joggyakorlat áttekintése is. Összesen tizenöt mellékletet csatolt be.

A perre való felkészülés jelentős mértékű kutató, előkészítő tevékenységet igényelt. Többször is egyeztetett megbízójával, háromszor budapesti tárgyaláson vett részt ennek érdekében.

A beavatkozó perköltsége tekintetében kifejtette, hogy az 1.000.000 forint összegű a minimális perköltség 100.000.000 forintot meghaladó pertárgyérték esetén. A felperes által megjelölt 300.000 forint ez lényegesen alul múlja.

A felperesnek a per megindításakor kifejezetten figyelembe kell vennie azt is, hogy a per milyen költségeket generál, érdemes-e egy pert megindítani, különösen áll ez egy nagy jogi apparátussal rendelkező professzionális szervezetre, mint a felperes. Kiemelte azt is, hogy a felperes maga is az

IM rendelet alapján kérte megállapítani a saját részére járó perköltséget pernyertessége esetén, ezért indokolatlan, hogy pervesztessége esetén a perköltség - az elsőfokú bíróság által alkalmazott mértéknél is - jelentősebb mértékben csökkenjen.

A beavatkozó is kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását. Előadta, hogy az IM rendelet szerint az 594.720.000 forint összegű pertárgyértékre tekintettel az ügyvédi munkadíjat 8.147.200 forintban kellene megállapítani. Hangsúlyozta, hogy a nagyobb pertárgyértékre perlés mindig nagyobb kockázattal jár a perköltség tekintetében is.

Kiemelte, hogy nem csupán egy beadványt terjesztett elő, a beavatkozási kérelmen kívül egy előkészítő beadványában a kárfelelősségi elemekkel külön részletesen foglalkozott. Sérelmezte azt is, hogy a felperes által leszállítani kért perköltségi mérték a 300.000 forint, a jogszabályban meghatározott 1.000.000 forint minimum összeg alatt van.

A Fővárosi Ítélet tábla a rendelkezésre álló adatok alapján az alábbiakat állapította meg:

Az elsőfokú bíróság négy tárgyalást tartott az ügyben: 2017. szeptember 5. napján; 2017. november 9. napján; 2018. január 16. napján és 2018. január 30. napján. Az alperes jogi képviselője valamennyi tárgyaláson részt vett, míg a beavatkozó jogi képviselője két tárgyaláson jelent meg.

Az alperes első beadványa tizenöt oldal volt, állításait dokumentálta, bizonyítékait csatolta, a második beadványa hat oldal volt.

A beavatkozó a beavatkozási kérelmén kívül 2018. január 10-én részletes négy oldalas előkészítő iratot készített a kereseti kérelemben megjelölt kártérítési felelősség elemzésével.

A fellebbezés az alábbiak szerint alaptalan.

A Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet rendelkezik. E rendelet 3. § (1) bekezdése értelmében, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselet ellátásával felmerült munkadíj mértékét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembe vételével állapítja meg.

A (2) bekezdés szerint polgári perben az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pervesztes felet terhelő összege 10.000.000 forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10.000 forint [a) pont]; 10.000.000 forint feletti, de 100.000.000 forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pontban meghatározott munkadíj és a 10.000.000 forint feletti összeg 3%-a, de legalább 100.000 forint [b) pont]; 100.000.000 forintot meghaladó pertárgyérték esetén a b) pontban meghatározott munkadíj és a 100.000.000 forint feletti összeg 1%-a, de legalább 1.000.000 forint.

A (6) bekezdés szerint a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles.

A 4/A. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy az ügyvédi díj 3. §-ában meghatározott összege, a tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét nem tartalmazza, azt a díj összegén, mint adóalapon felül kell felszámítani.

Az ügyvédi munkadíj összegének megállapítása során a bíróságnak általában figyelemmel kell lennie a pertárgy értékére, a jogvita bonyolultságára, a képviseleti munka szakmai nehézségére, az előkészítő munka és beadványok, illetve a tárgyalások számára, mennyiségére, terjedelmére, időigényére; az ügyvédi munkának a célszerű pervitelben az ügy lényegére törő és ésszerű időn belül történő elbírálásában való közrehatására és a hasonló ügyekben kialakult általában elfogadott ügyvédi munkadíj mértékére.

Az adott ügyben a pertárgy értéke 594.720.000 forint, melynek alapján az IM rendelet 3. § (2) bekezdése értelmében megállapítandó ügyvédi munkadíj 8.147.200 forint.

Az elsőfokú bíróság helyállón indult ki a pertárgy értékéből a perköltség meghatározása során.

A magas pertárgy értékű ügy, különösen a 400.000.000 forint feletti pertárgy értékű, speciális eljárási szabályokat igénylő kiemelt ügy rendkívüli gondosságot, körültekintést igényel nem csak a bíróság, hanem az ügyfelek részéről is. A felek kötelesek kérelmeiket olyan módon előterjeszteni, hogy azok a per célszerű befejezését lehetővé tegyék. Amennyiben tehát az ilyen perekben az első fokú bíróság a pert gyorsan befejezi az érdemi döntés meghozatalával, ez arra utal, hogy a felek valóban lényegre törő, célszerű pervitelt folytattak és megfelelő részletességű beadványokat terjesztettek elő a szükséges mellékletek hiánytalan csatolásával együtt.

Az alperes helytállón hivatkozott arra, hogy a felperesnek a perindításkor számolnia kellett azzal, hogy a jogi képviseleti díj - főszabály szerint - a pertárgy értékhez igazodik, és az ilyen jelentős értékű perben az alperes felelősség biztosítója is beavatkozik és ezzel az alperesi oldalon felmerülő jogi képviseleti munkadíj megduplázódhat.

Az elsőfokú bíróság helytállón mérsékelte megközelítően a fele összegre az alperesnek és beavatkozónak megítélt jogi képviseleti díjat a tárgyalások számára és a beadványokra tekintettel. A perköltség további mérséklését az ítélet tábla is indokolatlannak ítélte, figyelemmel arra is, hogy a kifejtett jogi tevékenységet nem csupán a beadványok mérete, hanem azok tartalmi minősége is meghatározza, a per befejezését elősegítő részletes érdemi alperesi ellenkérelmek, beadványok pedig ebben az ügyben jelentősen segítették a per gyors befejezését.

A fenti indokok alapján a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a perköltség tekintetében helybenhagyta.

A Pp. 239. §-a és a 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az ítélet tábla az eredménytelenül fellebbező felperest az alperes és a beavatkozó másodfokú eljárásban felmerült perköltségének viselésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján állapított meg, de a (6) bekezdés szerint ismét mérsékelte, tekintettel a 6.400.000 forint és a 3.200.000 forint fellebbezési értékekre és arra, hogy a jogvita tárgyalás mellőzésével elbírálható volt.

Budapest, 2018. június 13.

dr. Volein Anna s.k.
Mária s.k.
a tanács elnöke

dr. Csányi Terézia Katalin s.k.

előadó bíró

dr. Kovács

bíró

A kiadmány hitelül: